

A.W. Hins

1 REGELGEVING EN BELEID

Op 7 februari 2007 zond kabinetsinformatuur Wijffels het coalitieakkoord voor het huidige kabinet Balkenende IV, getiteld ‘Samen Werken, Samen Leven’, naar de Tweede Kamer. De coalitie van CDA, PvdA en ChristenUnie benadrukt het belang van een vrije, pluriforme, toegankelijke en kwalitatief hoogwaardige publieke omroep. Over de taakverdeling tussen de Raad van Bestuur en de afzonderlijke omroepverenigingen is het akkoord dubbelzinnig. Enerzijds staat er: ‘De Raad van Bestuur is verantwoordelijk voor beleid, voor een evenredige en evenwichtige programmering en voor coördinatie van niet vrijblijvende samenwerking tussen en met de zelfstandige omroepen op de verschillende zenders’. Anderzijds: ‘Omroepverenigingen blijven zelfstandige autonome organisaties die verantwoordelijk zijn voor de eigen programma-inhoud met de daarbij behorende budgetten’. Zouden deze rammelende volzinnen voorkomen in een scriptie van een rechtenstudent, dan zou de beoordelende docent meerdere vraagtekens in de kantlijn zetten. Voor een regeerakkoord gelden echter andere maatstaven.

Op één punt is het akkoord zeer concreet: wetsvoorstel 30571, dat een geheel nieuwe Mediawet beoogde (zie *Katern* 100, p. 5597-5598), zal worden ingetrokken. Op korte termijn zal de regering een nieuw wetsvoorstel indienen, waarin hoofd- en neventaken van de publieke omroep ‘toekomstgericht worden herijkt’ (*Kamerstukken II*, 2006/07, 30891, nr. 4, p. 31).

In het Staatsblad verscheen een wet die nog het stempel draagt van het vorige kabinet. Het gaat om de wet van 21 december 2006 tot wijziging van de Mediawet in verband met additionele bezuinigingen op de rijksomroepbijdrage, verbeteringen in de financiële verslaglegging en de naamswijziging van het Bedrijfsfonds voor de pers (zie *Katern* 101, p. 5659). De naam van laatstgenoemd fonds wordt gewijzigd in ‘Stimuleringsfonds voor de pers’. Krachtens een koninklijk besluit van 25 januari 2007 trad de wet voor het grootste deel in werking op 14 februari 2007. De artikelen over de naamswijziging van het Bedrijfsfonds voor de pers zullen echter op een later tijdstip in werking treden, dat eveneens bij koninklijk besluit zal worden bepaald (*Stb.* 2007, nr. 31 en nr. 49).

De Tweede Kamer stelde een groot aantal schriftelijke vragen over seks en geweld op internet. Zij werden beantwoord door de nieuwe minister van Justitie, Hirsch Ballin. Diens antwoorden wijzen er niet op dat het nieuwe kabinet een heel ander beleid wil gaan voeren dan zijn voorganger. Wetswijzigingen werden niet aangekondigd (*Aanhangsel II*, 2006/07, nrs. 1082, 1083, 1088, 1089 en 1091).

2 RECHTSPRAAK

Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens ging in twee arresten in op de zorgvuldigheid die mag worden verlangd van een journalist die negatieve berichten publiceert over een vooraanstaande persoon. In de zaak *Standard Verlagsgesellschaft (no. 2) vs. Oostenrijk* (EHRM 22 februari 2007) ging het om smaad jegens de rechtse politicus Haider. De veroordeling wegens smaad was niet in strijd met artikel 10 EVRM, omdat de krant klakkeloos

was afgegaan op een onjuist persbericht van de Socialistische Partij. In de zaak Tønsbergs Blad & Haukom vs. Noorwegen (EHRM 1 maart 2007) had een regionaal dagblad lelijke dingen geschreven over een bekende zakenman. Hier was artikel 10 EVRM wel geschonden. Hoewel de feiten achteraf anders bleken te liggen, had de krant op het moment van publicatie te goeder trouw gehandeld. In beide arresten wordt duidelijk dat een journalist meer onderzoek moet doen naarmate de beschuldigingen ernstiger zijn.

Vermeldenswaard zijn ook de arresten Vereinigung Bildender Künstler vs. Oostenrijk (EHRM 25 januari 2007) en Nikowitz en Verlagsgruppe News vs. Oostenrijk (EHRM 22 februari 2007). Hier was sprake van satirische uitingen, waardoor derden zich beledigd hadden gevoeld. Het EHRM kwam in beide zaken tot de conclusie dat artikel 10 EVRM was geschonden <www.echr.coe.int/ECHR>.

De Rotterdamse rechtbank deed twee uitspraken over de handhaving van gebruikvoorschriften, verbonden aan de toewijzing van radiofrequenties aan commerciële omroepen. Die toewijzing vond plaats in 2003 na een vergelijkende toets (zie *Katern* 87, p. 4736 en *Katern* 88, p. 4805-4806). De frequenties werden toegewezen aan kandidaten die de beste plannen hadden ingediend. Het is dan van belang dat op de nakoming van de gedane beloften wordt toegezien. Quality Radio, die vier AM-frequenties had gekregen, is zijn frequenties weer kwijt. De minister van Economische Zaken besloot de gebruiksvergunning op grond van artikel 3.7 Telecommunicatiewet in te trekken, omdat Quality Radio niet voldaan had aan de technische voorschriften. Uitspraak doende in de bodemprocedure besliste de V.zr. Rb. Rotterdam op 8 februari 2007, *LJN* AZ9404, dat dit besluit rechtmatig was. De voorgeschiedenis van deze zaak is ook omschreven in *Kamerstukken II*, 2006/07, 24095, nr. 207.

Een andere commerciële omroep, SLAM!FM, had programmatische voorschriften overtreden. Op de FM-frequenties van SLAM!FM was namelijk te veel ‘hitmuziek’ uitgezonden. De minister van EZ legde een boete op, alsmede een last onder dwangsom. Tegen dit besluit ging niet alleen SLAM!FM in beroep, maar ook concurrent Radio 538, die vond dat de minister nog veel te mild was geweest. Radio 538 kreeg gelijk, SLAM!FM niet: Rb. Rotterdam 14 maart 2007, *LJN* BA1537.

De Afdeling bestuursrechtspraak deed twee uitspraken over de Mediawet. In januari beoordeelde zij diverse besluiten van het Commissariaat voor de Media tot toewijzing van zendtijd aan kerkgenootschappen, resp. genootschappen op geestelijke grondslag, gebaseerd op artikel 39f van de Mediawet. Het Commissariaat heeft een grote beleidsvrijheid, maar mocht niet de zendtijd voor de islamitische stroming verdelen over twee aparte organisaties. Zie ABRvS 10 januari 2007, *LJN* AZ5851. De tweede uitspraak heeft betrekking op een waarschuwing die het Commissariaat gaf aan BNR Nieuwsradio wegens overtreding van artikel 71k van de Mediawet, dat onder meer verbiedt actualiteitenprogramma's te laten sponsoren. Anders dan de rechtbank oordeelde de Afdeling dat de waarschuwing geen ‘besluit’ was in de zin van de Awb: ABRvS 21 maart 2007, *LJN* BA1171.

3 LITERATUUR

- L.F. Asscher e.a., *Het redactiestatut bij dagbladen* (Studies voor het Bedrijfsfonds voor de pers S16), Apeldoorn: Het Spinhuis 2006; ISBN 9789055892839, 114 p.
- F. Boelhouwer, H. Bousie & A. Kattenberg, *De wet op vaste boekenprijs in de praktijk*, Amsterdam: Kenniscentrum Boekenvak 2006; ISBN 9078304022; 137 p.

- B.-J. Koops, R. Leenen en P. de Hert (eds.), *Constitutional Rights and New Technologies. A comparative study covering Belgium, Canada, France, Germany, Sweden and the United States*, Tilburg: Universiteit van Tilburg 2007; te raadplegen op <www.minbzk.nl>, 172 p.
- S. Nikoltchev, *Audiovisual media services without frontiers: implementing the Rules*, Strasbourg: European Audiovisual Observatory 2006; ISBN 9287161151; 76 p.